

[Clausager.]

gav meget større Rente i det private Liv, uden for Kommune og Stat. Hvordan i al Verden skulde de saa kunne taale det? Det var gaaet helt galt for dem i denne 5-aarige Periode, det er der ikke Spor Tvivl om. Jeg kan bilægge denne min Anskuelse med noget bestemt. Den 27. August samme Sommer standsede Indenrigsministeren Konverteringen ved at lade Nationalbanken sende en Skrivelse til de 6 Landkreditforeninger, hvis 1 570 Millioner skulde have været konverteret i Henhold til en Lov, som vi alle sammen havde stemt for, en ren Konverteringslov, til Trods for at kun Obligationer til et Paalydende af 500 Mill. Kr. var omsat. Det var de 500 Millioner, som laa i Banker og Sparekasser og Pengeinstitutter, og som de frivilligt havde afleveret. Nu skulde man til at have fat i de 1 000 Millioner, som laa paa private Hænder, og da veg Nationalbanken og Staten tilbage for det Tab, der vilde komme paa Grund af, at Konverteringen havde Modvind. Naar man gjorde det dengang, naar man dengang veg tilbage og glemte Landbruget, tror man saa, at man kunde have gennemført det andet til Trods for, at man havde to forskellige Renter her i Landet? Nej, det var ganske umuligt. Skylden for, at det er gaaet, som det er, ligger udelukkende hos Regeringen, der har fumlet med det Spørgsmaal og ikke taget paa det, som den skulde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det, jeg har bestridt, er, at Landbrugets forbedrede Vilkaar straks og helt ud giver sig Udtryk i stigende Ejendomspriser. Dette fastholder jeg, og dette har jeg dokumenteret ved at henvise til, at Ejendomspriserne ikke er væsensforskellige i de Kommuner, hvor der er høje Ejendomsskatter, og hvor der er lave Ejendomsskatter. Jeg har endvidere henvist til, at hvis Regeringens Teori var rigtig, vilde Forrentningen af Landbrugets Handelspriser være nogenlunde konstant. Der er Beviset ført for, at denne Tale er urigtig, og den bliver ikke mere rigtig, fordi man gentager den. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Landbrugsminister: Naar nu et Statshusmandsbrug paa ca. 10 Tdr. Land koster mellem 20 000 og 30 000 Kr. i visse Tilfælde, er det saa Udtryk for, at disse Landbrug kan forrente den Kapital? Kunde det ikke faa Landbrugsministeren til

at tænke over, om ikke der er noget andet, der spiller ind, nemlig Anskaffelsesværdien af et saadant Brug.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh har Ordet for en kort Bemærkning.

Aage Fogh: Jeg forstaar meget vel, at det ærede Medlem Hr. Clausager ønsker at tale om noget helt andet. Det er gaaet nu, som det gaar saa ofte, naar det ærede Medlem Hr. Clausager skal udbrede Belæring fra denne Talerstol, at man ikke helt ud kan stole paa de Oplysninger, han giver. Det ærede Medlem motiverede sin Afstandtagen fra Forslaget i 1934 dermed, at der var nogen Arbejdsløshedshjælp i det. Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at det Forslag, jeg talte om, Forslaget af 1934, bygget paa Gældskommissionens Betænkning, indeholdt 4 Ting, nemlig Rentekonvertering, Rentelettelse, Moratoriebestemmelser og Dækningsbestemmelser. Det var der og intet mere! Hvis det var blevet gennemført, havde Landmændene i de Tider, hvor det var paakrævet, haft en Rente, der var 1,3 pCt. lavere af den Gæld, de var inde med. Saa havde de faaet deres Obligationer konverteret, saa havde de faaet gennemført Moratoriebestemmelser, saadan at de, der trængte til at blive afløst, var blevet afløst af andre. Det havde været heldigt og lykkeligt ikke alene for Landbruget, men for det danske Samfund, om vi havde gennemført disse Bestemmelser i 1934, da de blev forelagt, men da sagde Venstre nej, og det, jeg tilstræber, er, at det ærede Medlem Hr. Clausager og dermed Partiet Venstre skal indrømme, at det var dem, der undlod at sige ja paa det rette Tidspunkt, og at det derfor er dem, Landmændene kan takke for, at de ikke har faaet den Lettelse, de havde Krav paa.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Grønning, der udtalte, at han med Hensyn til Støtte til Smørproduktionen havde tænkt sig, at man maatte gaa en lignende Vej, som man havde gjort med Hensyn til Flæskeproduktionen — det vil altsaa sige, at det ærede Medlem kan tænke sig, at man skal til at udstede Smørkort —, jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvordan han tror det kan lade sig gennemføre i Praksis over for Landbruget, for jeg tror nok, det maa klares nøjere, inden man giver sin Tilslutning dertil.